

МЕЖДУНАРОДНА КОНВЕНЦИЯ ЗА БОРБА С УПОТРЕБАТА НА ДОПИНГ В СПОРТА

(Ратифицирана със закон, приет от 40-то Народно събрание на 13 декември 2006 г. - ДВ, бр. 105 от 2006 г. В сила за Република България от 1 март 2007 г.)

Издадена от Държавната агенция за младежта и спорта

Обн. ДВ. бр.24 от 20 Март 2007г.

Париж, 19 октомври 2005 г.

Генералната конференция на Организацията на обединените нации за образование, наука и култура, наричана по-долу "ЮНЕСКО", на своята тридесет и трета сесия, състояла се от 3 до 21 октомври 2005 г. в Париж,

като отчита, че ЮНЕСКО цели да съдейства за укрепването на мира и безопасността чрез разширяване на сътрудничеството между народите в областта на образованието, науката и културата,

като се позовава на съществуващите международни документи, отнасящи се до правата на човека,

като припомня Резолюция 58/5 на Общото събрание на Организацията на обединените нации, приета на 3 ноември 2003 г., отнасяща се до спорта като средство за развитие на възпитанието, за укрепване на здравето, за насърчаване на развитието и мира и по-точно точка 7 от тази резолюция,

като съзнава, че спортът трябва да играе важна роля за запазване на здравето, за нравственото, културното и физическото възпитание, както и за укрепване на международното разбирателство и мира,

като отбелязва необходимостта от развитие и координиране на международното сътрудничество с цел премахване на употребата на допинг в спорта,

като изразява своята загриженост от употребата на допинг в спорта и от неговите вредни последици за здравето на спортистите, за принципа на честна спортсменска игра, за изкореняване на измамите и за бъдещето на спорта,

като съзнава, че допингът поставя под заплаха нравствените принципи и възпитателните ценности, изложени в Международната харта на ЮНЕСКО за физическото възпитание и спорта, както и в Олимпийската харта,

като припомня, че конвенцията за борба с употребата на допинг и Допълнителният протокол към нея, приети в рамките на Съвета на Европа, са инструменти на публичното международно право, върху които се основава политиката на държавите и междуправителственото сътрудничество по отношение на борбата с употребата на допинг,

като се позовава на препоръките за борба с употребата на допинг, приети от втората, третата и четвъртата Международна конференция на министри и ръководни кадри, отговарящи за физическото възпитание и спорта, организирани

от ЮНЕСКО в Москва (1988 г.), Пунта дел Есте (1999 г.) и Атина (2004 г.), както и на Резолюция 32 С/9, приета от Генералната конференция на ЮНЕСКО на нейната тридесет и втора сесия (2003 г.),

като взема под внимание Световния антидопингов кодекс, приет от Световната антидопингова агенция на Световната конференция по проблемите, свързани с употребата на допинг в спорта, състояла се на 5 март 2003 г. в Копенхаген, както и Копенхагенската декларация за борба с употребата на допинг в спорта,

като взема под внимание и влиянието на водещите спортисти върху младежта,

като отчита постоянната необходимост от провеждане и насърчаване на изследванията за усъвършенстване на методите за откриване на допинг и задълбочено проучване на факторите, които определят неговото използване, с цел обезпечаване на максимална ефективност на стратегиите за превантивна дейност,

като отчита също така значението на непрекъснатото образование на спортистите, на длъжностните лица и техническия спортен персонал, както и на обществото като цяло за предотвратяване на употребата на допинг,

като отбелязва необходимостта от увеличаване на средствата, с които разполагат държавите - страни по конвенцията, за осъществяване на програмите за борба с допинга,

като признава, че държавните органи и спортните организации имат взаимно допълващи се функции за предотвратяване и борба с употребата на допинг в спорта и по-точно за обезпечаване на коректно протичане на спортните мероприятия в условия на честна спортсменска игра, както и за опазване на здравето на участниците,

като признава, че държавните органи и спортните организации са длъжни да работят съвместно за постигане на тези цели, като осигурят максимална независимост и прозрачност на всички съществуващи нива,

изпълнена с решимост да продължи и насърчи сътрудничеството и да предприеме по-нататъшни и по-активни действия за премахване на употребата на допинг в спорта,

като признава, че изкореняването на допинга в спорта зависи в известна степен от последователното хармонизиране на антидопинговите стандарти и практики в спорта, както и от сътрудничеството на национално и световно равнище,

приема на деветнадесети октомври 2005 г. тази конвенция.

I. Обсег на приложение

Цел на конвенцията

Член 1

Целта на тази конвенция в рамките на стратегиите и програмата за дейност на ЮНЕСКО

в областта на физическото възпитание и спорта се състои в предотвратяване на употребата на допинг в спорта и борба с това явление до неговото окончателно премахване.

Определения

Член 2

Посочените по-долу определения следва да се интерпретират в контекста на Световния антидопингов кодекс. При наличие на различни тълкувания разпоредбите на конвенцията имат превес.

За целите на тази конвенция:

1. Терминът "акредитирани лаборатории за допинг контрол" означава лаборатории, акредитирани от Световната антидопингова агенция.

2. "Антидопингова организация" означава институция, отговаряща за приемането на правила за разработка, прилагане или гарантиране на спазването на всеки етап от процеса на допинг контрола. Такива организации са примерно Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, организации, които провеждат крупни спортни мероприятия и осъществяват в тази връзка контролни тестове на участниците, Световната антидопингова агенция, международните федерации и техните национални антидопингови организации.

3. "Нарушение на антидопинговите правила" означава едно или няколко от следните нарушения:

а) наличие на забранена субстанция, на нейни метаболити или маркери в организма на даден спортист;

б) използване или опит за използване на забранена субстанция или забранен метод;

в) отказ за явяване за взимане на проба след уведомление в съответствие с действащите антидопингови правила; неявяване за взимане на проба без уважителни причини или отклоняване на взимането на проба по всякакъв друг начин;

г) нарушение на изискванията за явяване на спортиста за контролен тест извън състезанието, в това число неспазване - от страна на спортистите - на задължението за предоставяне на информация за тяхното местонахождение и отклоняването им от контролен тест, насрочен на базата на разумни правила;

д) фалшифициране или опит за фалшификация по време на всеки етап от допинг контрола;

е) притежаване на забранени субстанции или използване на забранени методи;

ж) разпространение на всяка забранена субстанция или забранен метод;

з) прилагане или опит за прилагане на забранена субстанция, използване или опит за използване на забранен метод върху който и да е спортист, както и помощ, насърчаване, съдействие, подстрекаване, прикриване или всякакъв вид съучастничество, които водят до нарушение или до опит за нарушение на антидопинговите правила.

4. За целите на допинг контрола терминът "спортист" означава всяко лице, занимаващо се със спорт на международно или национално равнище, което отговаря на определението на всяка национална антидопингова организация, признато от държавите - страни по конвенцията, както и всяко друго лице, което се занимава със спорт или участва в спортни мероприятия на пониско ниво, в съответствие с определението, признато от държавите - страни по конвенцията. За целите на програмите за образование и подготовка "спортист" означава всяко лице, занимаващо се със спорт под егидата на коя и да е спортна организация.

5. "Длъжностни лица и технически персонал на спортистите" означава всеки треньор, масажист, спортен мениджър, спортен агент, персонал към отбора, представително лице, медицински или парамедицински персонал, които работят със спортисти или отговарят за лечението на спортистите, участващи или готвещи се за участие в спортно състезание.

6. "Кодекс" означава Световния антидопингов кодекс, приет на 5 март 2003 г. в Копенхаген от Световната антидопингова агенция и включен в приложение 1 на тази конвенция.

7. "Състезание" означава единично спортно състезание, мач, игра или друга спортна проява на конкурсни начала.

8. "Допинг контрол" означава процес, включващ планирано провеждане на тестове, взимане на проби, съхранението им, лабораторен анализ, следтестови процедури, изслушване и обжалване.

9. "Допинг в спорта" означава случай на нарушение на антидопинговите правила.

10. "Надлежно упълномощени групи за допинг контрол" означава групи за допинг контрол, които действат под ръководството на национална или международна антидопингова организация.

11. Терминът "контрол по време на състезание", въведен за разграничаване на тестването по време на състезанието и извън него - при условие че правилата на дадена международна федерация или съответната антидопингова организация не предвиждат друго положение, - означава допинг контрол, на който следва да бъде подложен определен спортист в рамките на участието му в конкретно състезание.

12. "Международен лабораторен стандарт" означава стандарта, включен в приложение 2 на тази конвенция.

13. "Международен стандарт за допинг контрол" означава стандарта, включен в приложение 3 на тази конвенция.

14. "Внезапен контрол" означава допинг контрол, който се провежда без предварително уведомяване на спортиста и по време на който спортистът е постоянно придружаван от момента на официалното му уведомление до доставянето на пробата.

15. "Олимпийско движение" обхваща всички, които приемат да се ръководят в действията си от Олимпийската харта и признават пълномощията на Международния олимпийски комитет, а именно: международните федерации по отделните видове спорт, включени в програмата на Олимпийските игри, националните олимпийски комитети, организационните комитети на Олимпийските игри, спортистите, съдиите и реферите, асоциациите и клубовете, както и всички организации и институции, признати от Международния олимпийски комитет.

16. Терминът "извънсъстезателен допинг контрол" означава всеки допинг контрол, осъществен извън дадено състезание.

17. "Списък на забранените субстанции и методи" означава списъка, включен в Анекс I на тази конвенция, в който са посочени забранените субстанции и методи.

18. "Забранен метод" означава всеки метод, посочен като такъв в Списъка на забранените субстанции и методи, включен в Анекс I на тази конвенция.

19. "Забранена субстанция" означава всяка субстанция, посочена като такава в Списъка на забранените субстанции и методи, включен в Анекс I на тази конвенция.

20. "Спортна организация" означава всяка организация, отговаряща за провеждането на спортни мероприятия за един или няколко вида спорт.

21. "Стандарти за издаване на разрешение за използване с терапевтична цел" означава стандартите, включени в Анекс II на тази конвенция.

22. "Тестване" означава част от общия процес на допинг контрола, включващо планиране на теста, събиране на пробата, съхранение на пробата и нейното транспортиране в лаборатория.

23. "Разрешение за използване с терапевтична цел" означава разрешение, издадено в съответствие със Стандартите за издаване на разрешение за използване с терапевтична цел.

24. "Използване" означава приложение, перорално приемане, инжекция или употреба чрез всякакъв друг способ на забранена субстанция или метод.

25. "Световната антидопингова агенция" (АМА) означава фондация, учредена под това

име на 10 ноември 1999 г. в съответствие с швейцарското законодателство.

Средства за постигане на целите на конвенцията

Член 3

За постигане на целите на конвенцията държавите - страни по конвенцията, се задължават:

- а) да приемат целесъобразни мерки на национално и международно равнище в съответствие с принципите на Кодекса;
- б) да насърчават всички форми на международно сътрудничество, насочено към осигуряване на защита на спортистите, спазване на принципите на етиката в спорта и съвместно ползване на резултатите от изследванията;
- в) да съдействат за развитие на международното сътрудничество между държавите страни и водещите организации в областта на борбата с употребата на допинг в спорта и най-вече на сътрудничеството със Световната антидопингова агенция;

Взаимовръзка между конвенцията и Кодекса

Член 4

1. За координиране на действията в областта на борбата с употребата на допинг в спорта на национално и международно равнище държавите - страни по конвенцията, се задължават да спазват принципите на Кодекса, заложен в основата на мерките, посочени в член 5 на тази конвенция. Разпоредбите на тази конвенция не пречат на държавите страни да приложат други мерки в допълнение на Кодекса.

2. Текстът на Кодекса и последните версии на приложения 2 и 3 са посочени само за сведение; те не представляват съставна част на тази конвенция. Приложенията сами по себе си не установяват каквито и да е международноправни задължения за държавите - страни по конвенцията.

3. Анексите представляват съставна част от тази конвенция.

Мерки за постигане на целите на конвенцията

Член 5

Всяка държава - страна по конвенцията, се задължава да приеме подходящи мерки в съответствие със задълженията, изложени в тази конвенция. Тези мерки могат да бъдат в областта на законодателството, нормативното регулиране, политиката или административната практика.

Обвързаност с други международни нормативни документи

Член 6

Тази конвенция не променя правата или задълженията на държавите - страни по конвенцията, които произтичат от други сключени по-рано споразумения, съвместими с предмета и целите на конвенцията. Това не накърнява по никакъв начин осъществяването от другите държави страни на техните права, нито изпълнението на техните задължения, които произтичат от разпоредбите на тази конвенция.

II. Дейност по борба с допинга на национално равнище

Координация на национално равнище

Член 7

Държавите - страни по конвенцията, осигуряват приложението на тази конвенция най-

вече посредством съгласувани действия на национално равнище. При изпълнение на своите задължения, свързани с тази конвенция, държавите страни могат да се ползват от съдействието на антидопинговите организации, както и на спортните институции и организации.

Ограничаване на достъпа и на използването на забранени субстанции и методи в спорта

Член 8

1. Държавите - страни по конвенцията, следва да приемат мерки за ограничаване на достъпа до забранени субстанции и методи с цел предотвратяване на тяхното използване от спортисти в спорта, с изключение на случаите, когато тази употреба е разрешена с терапевтична цел. В това число влизат мерките за борба с разпространението на забранени субстанции и методи в средите на спортистите и съответно мерките за контрол на тяхното производство, разпространение, внос, дистрибуция и продажба.

2. Държавите - страни по конвенцията, следва да вземат мерки или - когато е целесъобразно - да поощряват приемането на мерки от компетентните институции, намиращи се под тяхна юрисдикция, за предотвратяване и ограничаване на притежаването и употребата на забранени субстанции и методи от спортисти в спорта, с изключение на случаите, когато тази употреба е разрешена с терапевтична цел.

3. Нито една от мерките, приети в съответствие с тази конвенция, не трябва да ограничава достъпа със законна цел до субстанции и методи, които са забранени или подлежат на контрол в областта на спорта.

Мерки по отношение на длъжностните лица и техническия персонал на спортистите

Член 9

Държавите - страни по конвенцията, приемат или насърчават приемането от спортните и антидопинговите организации на мерки, в това число и налагането на санкции или на глоби, по отношение на длъжностните лица и техническия персонал на спортистите, които нарушават антидопинговите правила или извършват друго нарушение, свързано с допинга в спорта.

Хранителни добавки

Член 10

Държавите - страни по конвенцията, насърчават - когато е необходимо - производителите и разпространителите на хранителни добавки да въвеждат добросъвестна търговска практика в областта на търговската реализация и дистрибуцията на тези добавки, като предоставят по-специално информация за техния химически състав и гаранции за тяхното качество.

Финансови мерки

Член 11

Държавите - страни по конвенцията, когато е целесъобразно:

а) отделят в рамките на своя бюджет средства за финансиране на национална програма за допинг контрол за всички видове спорт или оказват съдействие на спортните или на антидопинговите организации за финансиране на допинг контроли - било чрез преки субсидии или дотации, било чрез признаване на разходите за подобен контрол при определяне на общата сума на субсидиите или дотациите, предоставяни на тези организации;

б) приемат мерки за спиране на финансовата или друга подкрепа за осъществяване на спортна дейност на определени спортисти или на съответните длъжностни лица и технически персонал, ако последните са били отстранени поради нарушение на антидопинговите правила, за целия период на тяхното отстраняване;

в) спират частично или напълно финансовата или друга подкрепа за осъществяване на спортна дейност на всяка спортна или антидопингова организация, която не спазва разпоредбите на Кодекса или действащите антидопингови правила, приети в съответствие с Кодекса.

Мерки за улесняване на допинг контрола

Член 12

Държавите - страни по конвенцията, когато е целесъобразно:

а) насърчават и подкрепят провеждането от спортните и антидопинговите организации, намиращи се под тяхна юрисдикция, на допинг контрол в съответствие с Кодекса, в това число и провеждането на внезапен контрол, на контрол по време на състезание и на извънсъстезателен контрол;

б) поощряват и подкрепят сключените от спортните и антидопинговите организации споразумения, които позволяват на надлежно упълномощени групи за допинг контрол от други страни да подлагат техните членове на тестове за допинг контрол;

в) се задължават да оказват съдействие на спортните и антидопинговите организации, намиращи се под тяхна юрисдикция, за осигуряване на достъп до акредитирана лаборатория за допинг контрол с цел извършване на анализ на взетите проби.

III. Международно сътрудничество

Сътрудничество между спортните и антидопинговите организации

Член 13

Държавите - страни по конвенцията, съдействат за развитие на сътрудничеството между антидопинговите организации, държавните органи и спортните организации, които се намират под тяхна юрисдикция, и сходните организации и органи, които се намират под юрисдикцията на други държави - страни по конвенцията, в интерес на осъществяване на целите на тази конвенция на международно равнище.

Подкрепа на мисията на Световната антидопингова агенция

Член 14

Държавите - страни по конвенцията, се задължават да оказват съдействие на Световната антидопингова агенция за осъществяване на нейната значима мисия по отношение на международната борба с употребата на допинг.

Финансиране на Световната антидопингова агенция с равно дялово участие

Член 15

Държавите - страни по конвенцията, следва да се придържат към принципа за финансиране на утвърдения основен годишен бюджет на Световната антидопингова агенция с равно дялово участие от страна на държавните органи и от Олимпийското движение.

Международно сътрудничество в областта на борбата с употребата на допинг

Член 16

Като признават, че борбата с допинга в спорта може да бъде ефективна само в случай че бъде обезпечено тестване на спортистите без предварително уведомяване и своевременно транспортиране на пробите за лабораторен анализ, държавите - страни по конвенцията, когато е целесъобразно и е в съответствие с националното законодателство и административни процедури:

а) оказват съдействие на Световната антидопингова агенция и на антидопинговите

организации, действащи в съответствие с Кодекса - при условие че бъдат спазени съответните нормативни разпоредби на приемащата страна, - за осъществяване на допинг контрол на техните спортисти по време на състезание и извън него както на своя територия, така и извън нея;

б) оказват съдействие за улесняване на своевременното преминаване през границите на надлежно упълномощените групи за допинг контрол при провеждане на мероприятия за допинг контрол;

в) си сътрудничат за обезпечаване на своевременно транспортиране или експедиране на пробите през границите по начин, който осигурява тяхната безопасност и цялост;

г) насърчават международната координация на мероприятията по допинг контрол, осъществявани от различните антидопингови организации, и сътрудничат на Световната антидопингова агенция за постигане на тази цел;

д) развиват сътрудничеството между лабораториите за допинг контрол, поставени под тяхна юрисдикция, и съответните лаборатории, намиращи се под юрисдикцията на други държави - страни по конвенцията; държавите - страни по конвенцията, които разполагат с акредитирани лаборатории за допинг контрол, са длъжни да ги насърчават да оказват съдействие на други държави страни по отношение на придобиването на опит, компетентност и усвояване на необходимата методология за създаване на техни собствени лаборатории - в случай че бъде изразено желание за подобна помощ;

е) насърчават и подкрепят сключването и прилагането на споразумения между заинтересованите антидопингови организации за реципрочен допинг контрол в съответствие с Кодекса;

ж) признават на реципрочна основа процедурите за допинг контрол и методите за следтестови процедури, прилагани от всяка антидопингова организация в съответствие с Кодекса, в това число и свързаните с тях спортни санкции.

Доброволен фонд

Член 17

1. С настоящето се учредява "Фонд за премахване на употребата на допинг в спорта", наричан по-долу "Доброволен фонд". Това е депозитен фонд, съставен от целеви средства съгласно разпоредбите на финансовия правилник на ЮНЕСКО. Всички вноски на държавите - страни по конвенцията, както и вноските на други лица и институции са доброволни.

2. Средствата на Доброволния фонд се състоят от:

а) вноски от държавите - страни по тази конвенция;

б) вноски, дарения или завещания, които могат да бъдат направени от:

i. други държави;

ii. организации и програми от системата на Организацията на обединените нации и по-точно Програмата за развитие на обединените нации (ПРООН), както и други международни организации;

iii. държавни или частни организации или физически лица;

в) всички лихви върху ресурсите на Доброволния фонд;

г) средства, получени от набиране и постъпления от мероприятия, организирани в полза на Доброволния фонд; и

д) всички други средства, разрешени от правилника на Доброволния фонд, който следва да бъде изготвен и приет на Конференция на държавите - страни по конвенцията.

3. Вноските на държавите - страни по конвенцията, в Доброволния фонд не заместват сумите, които тези държави са длъжни да изплащат по тяхната квота в годишния бюджет на Световната антидопингова организация.

Използване и управление на средствата от Доброволния фонд

Член 18

Средствата на Доброволния фонд се отпускат от Конференцията на държавите - страни по конвенцията, за финансиране на утвърдените от нея дейности и по-точно за подпомагане на държавите страни при разработката и осъществяването на антидопингови програми в съответствие с разпоредбите на тази конвенция и с целите на Световната антидопингова агенция; те могат да се използват и за покриване на разходи, свързани с прилагането на конвенцията. Вноските в Доброволния фонд не могат да бъдат придружени от политически, икономически или други условия от всякакво естество.

IV. Образование и подготовка

Общи принципи в областта на образованието и подготовката

Член 19

1. Държавите - страни по конвенцията, се задължават в рамките на своите възможности да поддържат, разработват и осъществяват програми за образование и подготовка по въпросите на борбата с допинга. Тези програми следва да предоставят точна и актуализирана информация на спортното общество по следните въпроси:

- а) отрицателното въздействие на допинга върху етичните ценности в областта на спорта;
- б) последиците от употребата на допинг за здравето на спортистите.

2. Тези програми следва да предоставят точна и актуализирана информация на спортистите, длъжностните лица и техническия спортен персонал - особено в началния етап на тяхната подготовка - по следните въпроси:

- а) процедурите за допинг контрол;
- б) правата и задълженията на спортистите по отношение на борбата с употребата на допинг, информация за Кодекса и антидопинговата политика на съответните спортни и антидопингови организации, в това число и за последиците от нарушението на антидопинговите правила;
- в) списък на забранените субстанции и методи, както и на разрешените за терапевтични цели забранени субстанции;
- г) хранителните добавки.

Етични кодекси

Член 20

Държавите - страни по конвенцията, следва да насърчават съответните компетентни професионални организации и институции да разработват и прилагат кодекси за коректно поведение, за добросъвестна практика и за етика в областта на борбата с допинга в спорта в съответствие с разпоредбите на Кодекса.

Участие на спортистите, на длъжностните лица и на техническия спортен персонал

Член 21

Държавите - страни по конвенцията, трябва да поощряват и - в рамките на своите възможности - да съдействат за активното участие на спортистите, на длъжностните лица и на техническия спортен персонал във всички етапи на борбата, водена от спортните и другите компетентни организации против употребата на допинг; те следва да насърчават спортните организации, намиращи се под тяхна юрисдикция, да осъществяват подобна дейност.

Спортните организации и непрекъснатото образование и подготовка по въпросите на борбата с допинга

Член 22

Държавите - страни по конвенцията, следва да поощряват осъществяването от спортните и антидопинговите организации на програми за непрекъснато образование и подготовка, предназначени за всички спортисти и техния технически персонал, по въпросите, посочени в член 19.

Сътрудничество в областта на образованието и подготовката

Член 23

Държавите - страни по конвенцията, си сътрудничат както помежду си, така и със съответните специализирани организации за обмен на информация, на технически умения и на опит относно осъществяването на ефективни програми за борба с допинга, когато това е необходимо.

V. Научни изследвания

Насърчаване на изследванията по въпросите на борбата с допинга

Член 24

Държавите - страни по конвенцията, се задължават в рамките на своите възможности и в сътрудничество със спортните и други компетентни организации да подпомагат и да съдействат за провеждането на антидопингови изследвания по следните въпроси:

- а) превантивна дейност, методи за откриване на допинг, поведенческите и социалните аспекти, свързани с употребата на допинг, както и съответните последици за здравето на човека;
- б) начини и средства за разработка на научни програми за физически и психологически тренировки, които не увреждат здравето на спортиста;
- в) използването на всички нови субстанции и методи, появили се в резултат на научния прогрес.

Естество на антидопинговите изследвания

Член 25

Като съдействат за извършване на антидопинговите изследвания, посочени в член 24, държавите - страни по конвенцията, следва да гарантират тяхното провеждане да се осъществи:

- а) в съответствие с международно признатата етична практика;
- б) като не се допуска предписване на забранени субстанции на спортисти и прилагане на забранени методи от спортисти;
- в) като се спазват необходимите мерки за предотвратяване на възможността за неправомерно използване на резултатите от изследванията или за тяхното използване в полза на допинга.

Обмен на резултатите от антидопинговите изследвания

Член 26

При необходимост и в условията на гарантирано спазване на действащото национално законодателство и разпоредбите на международното право държавите - страни по конвенцията, следва да споделят резултатите от извършените антидопингови изследвания с другите държави - страни по конвенцията, и със Световната антидопингова агенция.

Научни изследвания в областта на спорта

Член 27

Държавите - страни по конвенцията, трябва да насърчават:

а) научните работници и медицинското съсловие да извършват научни изследвания в областта на спорта в съответствие с принципите, изложени в Кодекса;

б) спортните организации, длъжностните лица и техническия персонал на спортистите, поставени под тяхната юрисдикция, да прилагат резултатите от научните изследвания в областта на спорта в съответствие с принципите, изложени в Кодекса.

VI. Мониторинг на конвенцията

Конференция на държавите - страни по конвенцията

Член 28

1. С настоящето се учредява Конференция на държавите - страни по конвенцията. Конференцията на държавите страни е най-висш орган на тази конвенция.

2. Редовните сесии на Конференцията на държавите - страни по конвенцията, се провеждат по правило на всеки две години. Конференцията на страните може да провежда и извънредни сесии, ако бъде прието съответно решение, или по искане на най-малко една трета от държавите - страни по конвенцията.

3. По време на Конференцията на държавите - страни по конвенцията, всяка държава има право само на един глас.

4. Конференцията на държавите - страни по конвенцията, приема свой собствен Процедурен правилник.

Консултативна организация и наблюдатели на Конференцията на държавите - страни по конвенцията

Член 29

Световната антидопингова агенция участва в Конференцията на държавите - страни по конвенцията, в качеството си на консултативна организация. Международният олимпийски комитет, Международният параолимпийски комитет, Съветът на Европа и Междуправителственият комитет за физическо възпитание и спорт са поканени като наблюдатели. Конференцията на държавите страни може да вземе решение да покани и други компетентни организации в качеството им на наблюдатели.

Функции на Конференцията на държавите - страни по конвенцията

Член 30

1. Освен изложеното в други разпоредби на тази конвенция Конференцията на държавите страни има следните функции:

а) съдействие за постигане на целите на тази конвенция;

б) обсъждане на взаимоотношенията със Световната антидопингова агенция и проучване на механизмите за финансиране на утвърдения основен годишен бюджет на агенцията; в тези дискусии могат да бъдат поканени за участие и държави, които не са страни по конвенцията;

в) приемане на план за използване на средствата от Доброволния фонд в съответствие с член 18;

г) разглеждане на докладите, представени от държавите - страни по конвенцията, в съответствие с член 31;

д) постоянно обсъждане на мерките за прилагане на тази конвенция в светлината на развитието на антидопинговите системи и в съответствие с член 31; всички мерки и механизми за мониторинг извън разпоредбите на член 31 се финансират от средствата на Доброволния фонд, учреден в съответствие с член 17;

е) обсъждане на проектите за допълнения към тази конвенция с цел тяхното по-

нататъшно приемане;

ж) обсъждане на промени в Списъка на забранените субстанции и методи и в Стандартите за издаване на разрешение за използване на забранени субстанции с терапевтична цел, приети от Световната антидопингова агенция, с цел тяхното утвърждаване в съответствие с член 34;

з) определяне на направленията и механизмите за сътрудничество между държавите страни и Световната антидопингова агенция в рамките на тази конвенция;

и) отправяне на молба към Световната антидопингова агенция за предоставяне на доклад за прилагането на разпоредбите на Кодекса и неговото обсъждане на всяка една от сесиите на Конференцията.

2. При изпълнението на възложените ѝ функции Конференцията на държавите - страни по конвенцията, може да сътрудничи с други междуправителствени органи.

Доклади на държавите - страни по конвенцията, представени по време на Конференцията

Член 31

На всеки две години държавите - страни по конвенцията, следва да предоставят на Конференцията чрез нейния Секретариат на един от официалните езици на ЮНЕСКО всички необходими данни за мерките, приети от тях с цел изпълнение на разпоредбите на тази конвенция.

Секретариат на Конференцията на държавите - страни по конвенцията

Член 32

1. Секретариатът на Конференцията на държавите - страни по конвенцията, се осигурява от Генералния директор на ЮНЕСКО.

2. По молба на Конференцията на държавите - страни по конвенцията, Генералният директор на ЮНЕСКО използва максимално услугите на Световната антидопингова агенция в съответствие с условията, съгласувани с Конференцията на страните.

3. Оперативните разходи, свързани с конвенцията, се финансират от редовния бюджет на ЮНЕСКО и в рамките на наличните средства на съответното равнище от Доброволния фонд, учреден в съответствие с разпоредбите на член 17, или чрез целесъобразно съчетаване на двата източника, което се определя на всеки две години. Финансирането на разходите за Секретариата от редовния бюджет се извършва въз основа на необходимия строг минимум, като се подразбира, че доброволните финансови средства също следва да подпомогнат осъществяването на конвенцията.

4. Секретариатът подготвя работните документи за Конференцията на държавите - страни по конвенцията, както и проекта за дневен ред на съответните заседания; той осигурява и изпълнението на нейните решения.

Допълнения към конвенцията

Член 33

1. Всяка държава - страна по конвенцията, може с писмено съобщение, адресирано до Генералния директор на ЮНЕСКО, да предложи допълнения към тази конвенция. Генералният директор разпраща това съобщение на всички останали държави - страни по конвенцията. Ако в срок от шест месеца от датата на разпращането най-малко половината от държавите страни подкрепят предложението, Генералният директор следва да го представи за обсъждане на следващата сесия на Конференцията.

2. Допълненията се приемат от Конференцията на държавите - страни по конвенцията, с мнозинство от две трети от присъстващите и участващи в гласуването страни.

3. След тяхното приемане допълненията към тази конвенция се предоставят на държавите - страни по конвенцията, за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

4. За страните, които са ратифицирали, приели или утвърдили допълнение към тази конвенция или са се присъединили към него, това допълнение влиза в сила след изтичането на три месеца от датата на депозиране на документите, посочени в точка 3 на този член, от страна на две трети от държавите - страни по конвенцията. След това за всяка държава страна, която ратифицира, приеме, утвърди или се присъедини към дадено допълнение, то влиза в сила след изтичането на три месеца от датата на депозиране на документа за ратифициране, приемане, утвърждаване или присъединяване от съответната държава.

5. Ако след влизането в сила на допълненията в съответствие с точка 4 от този член държавата, която стане страна по конвенцията, не е изразила друго намерение, то тя се счита:

- а) за страна по тази конвенция заедно с приетите допълнения;
- б) за страна по тази конвенция без внесените в нея допълнения по отношение на всяка държава - страна по конвенцията, която не е обвързана с действието на допълнението.

Специална процедура за допълнения в анексите към конвенцията

Член 34

1. Ако Световната антидопингова агенция внесе промени в Списъка на забранените субстанции и методи и в Стандартите за издаване на разрешение за използване на забранени субстанции с терапевтична цел, то тя следва да информира Генералния директор за тези промени чрез писмено съобщение, адресирано до него. Генералният директор уведомява съответно всички държави - страни по конвенцията, за тези промени във възможно най-кратък срок и ги представя като предложения за допълнение на съответните анекси към конвенцията. Допълненията към анексите се утвърждават от Конференцията на страните било на една от нейните редовни сесии, било чрез писмена консултация.

2. Държавите - страни по конвенцията, разполагат с 45 дни от датата на уведомлението на Генералния директор, за да изложат своите възражения по предложените промени било в писмен вид до Генералния директор - в случай на писмена консултация - било по време на една от сесиите на Конференцията на страните. Предложените допълнения се считат за приети от Конференцията на страните, освен ако две трети от държавите - страни по конвенцията, не заявят своите възражения.

3. Генералният директор уведомява държавите - страни по конвенцията, за допълненията, приети от Конференцията на страните. Тези допълнения влизат в сила 45 дни след датата на това съобщение, но не и за страна, която по-рано е уведомила Генералния директор, че не приема тези допълнения.

4. Държавата - страна по конвенцията, уведомила Генералния директор, че не приема дадено допълнение, утвърдено в съответствие с разпоредбите, изложени в по-горните точки, остава обвързана с действието на анексите без внесените в тях допълнения.

VII. Заключителни положения

Федерални или неунитарни конституционни системи

Член 35

По отношение на държавите - страни по конвенцията, които имат федерална или неунитарна конституционна система, действат следните разпоредби:

- а) по отношение на разпоредбите на тази конвенция, чието прилагане е от компетентността на една федерална или централна законодателна власт, задълженията на

федералното или централното правителство са същите, както и задълженията на държавите страни, които не са федерални държави;

б) по отношение на разпоредбите на тази конвенция, чието прилагане е от компетентността на отделни щати, области, провинции или кантони и които съгласно съществуващата федерална конституционна система не са задължени да приемат законодателни мерки, федералното правителство предоставя на вниманието на компетентните власти на тези щати, области, провинции или кантони разпоредбите на конвенцията с препоръка за тяхното приемане.

Ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване

Член 36

Тази конвенция подлежи на ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване от държавите - членки на ЮНЕСКО, съгласно техните съответни конституционни процедури. Документите за ратифициране, приемане, утвърждаване или присъединяване се депозират при Генералния директор на ЮНЕСКО.

Влизане в сила

Член 37

1. Тази конвенция влиза в сила от първия ден на месеца след изтичането на едномесечния срок от момента на депозиране на тридесетия документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

2. За всяка държава, която заяви впоследствие съгласието си да бъде обвързана с тази конвенция, тя влиза в сила от първия ден на месеца след изтичането на едномесечния срок от момента на депозиране на документа за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване.

Териториален обсег на действие на конвенцията

Член 38

1. Всяка държава има право при депозиране на своя документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване да посочи територия или територии, за чиито международни отношения тя носи отговорност и върху които са приложими разпоредбите на тази конвенция.

2. Всяка държава - страна по конвенцията, може на по-късен етап в заявление, адресирано до ЮНЕСКО, да разшири обсега на действие на конвенцията върху всяка друга територия, посочена в съответното заявление. По отношение на тази територия конвенцията влиза в сила от първия ден на месеца след изтичане на едномесечния срок от датата на получаване на посоченото заявление от депозитора.

3. Всяко заявление, направено в светлината на двете по-горни точки по отношение на коя и да е посочена територия, може да бъде изтеглено с писмено съобщение, адресирано до ЮНЕСКО. Това оттегляне влиза в сила от първия ден на месеца след изтичане на едномесечния срок от датата на получаване на посоченото уведомление от депозитора.

Денонсиране

Член 39

Всяка държава - страна по конвенцията, може да денонсира тази конвенция. Денонсирането се извършва с писмено съобщение, депозирано при Генералния директор на ЮНЕСКО. Денонсирането влиза в сила от първия ден на месеца след изтичане на шестмесечния срок от датата на получаване на документа за денонсиране. То не променя по никакъв начин финансовите задължения на денонсиращата държава страна до датата на влизане в сила на оттеглянето ѝ от конвенцията.

Депозитор

Член 40

Депозитор на тази конвенция и на допълненията към нея е Генералният директор на ЮНЕСКО. В качеството си на депозитор Генералният директор на ЮНЕСКО информира държавите - страни по конвенцията, както и другите държави - членки на Организацията, за:

- а) депозирането на всеки документ за ратификация, приемане, утвърждаване или присъединяване;
- б) датата на влизане в сила на тази конвенция в съответствие с разпоредбите на член 37;
- в) всеки доклад, изготвен съгласно изискванията, посочени в член 31;
- г) всяко допълнение на конвенцията или към нейните анекси, прието в съответствие с членове 33 и 34, както и датата на влизане в сила на тези допълнения;
- д) всички заявления или уведомления, представени в светлината на разпоредбите на член 38;
- е) всички уведомления, представени в съответствие с разпоредбите на член 39, както и датата на влизане в сила на съответното денонсиране;
- ж) всеки друг акт, официално уведомление или съобщение, свързани с тази конвенция.

Регистрация

Член 41

В съответствие с член 102 от Хартата на Организацията на обединените нации тази конвенция подлежи на регистриране в Секретариата на Организацията на обединените нации по искане от страна на Генералния директор на ЮНЕСКО.

Автентичност на текстовете

Член 42

1. Тази конвенция заедно с анексите към нея е съставена на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език, като и шестте текста са еднакво автентични.

2. Приложенията към тази конвенция са съставени на английски, арабски, испански, китайски, руски и френски език.

Резерви

Член 43

Не се допускат никакви резерви, несъвместими с предмета и целите на тази конвенция.

АНЕКС I

Световен антидопингов кодекс

Списък на забранените субстанции и методи - 2005

Международен стандарт

Официалният текст на Списъка на забранените субстанции и методи подлежи на актуализиране от Световната антидопингова агенция (САА) и се публикува на английски и френски език. В случай на несъответствия между английския и френския текст предимство има английският текст.

Този списък влиза в сила от 1 януари 2005 г.

Използването на всяко лекарство трябва да се извършва по обосновано лекарско предписание

Постоянно забранени субстанции и методи (както в рамките на състезания, така и извън

тях)

Забранени субстанции

S1. Анаболни агенти

Забранени анаболни агенти:

1. Анаболни андрогенни стероиди (AAS):

(а) Екзогенни AAS, в това число:

18а-хормо-17b-хидрооксиестер-4-ен-3он; боластерон; болденон; болдион; калостерон; клостебол; даназол; дехидрохлорметилтестостерон; делта1-андростен-3,17-дион; делта1-андростендиол; делта1-дихидротестостерон; дростанолон; етилестренол; флуоксиместерон; формebolон; фуразабол; гестринон; 4-хидроокситестостерон; 4-хидроокси-19-нортестостерон; местанолон; местеролон; метенолон; метандиенон; метандриол; метилдиенон; метилтриенон; метилтестостерон; миболерон; нандролон; 19-норандростендиол; 19-норандростендион; норболетон; норклостебол; норетандролон; оксаболон; оксандролон; оксиместерон; оксиметолон; кинболон (квинболон); станозолол; стенболон; тетрахидрогестринон; тренболон и други субстанции със сходна химическа структура или сходни биологични ефекти.

(b) Ендогенни AAS:

андростендиол (андрост-5-ен-3b,17b-диол); андростендион (андрост-4-ен-3,17-дион); дехидроепиандростерон (DHEA); дихидротестостерон; тестостерон,

а също така и следните метаболити и изомери: 5а-андростан-3а,17а-диол; 5а-андростан-3а,17b-диол; 5а-андростан-3b,17а-диол; 5а-андростан-3b,17b-диол; андрост-4-ен-3а,17а-диол; андрост-4-ен-3а,17b-диол; андрост-4-ен-3b,17а-диол; андрост-5-ен-3а,17а-диол; андрост-5-ен-3а,17b-диол; андрост-5-ен-3b,17а-диол; 4-андростендиол (андрост-4-ен-3b,17b-дио); 5-андростендион (андрост-5-ен-3,17-дион), епи-дихидротестостерон; 3а-хидроокси-5а-андростан-17-он, 3b-хидроокси-5а-андростан-17-он; 19-норандростерон; 19-норетиохоланолон.

Ако някоя от посочените по-горе забранени субстанции може да се произвежда от организма по естествен път, пробата се счита за съдържаща тази забранена субстанция, в случай че концентрацията на забранената субстанция, на нейните метаболити, маркери и/или съответното им съотношение в пробата на спортиста надвишава значително нормалните за човека стойности и едва ли може да се счита за обикновен ендогенен продукт на организма. Пробата не се счита за съдържаща забранена субстанция, ако спортистът докаже, че концентрацията на забранената субстанция, на нейните метаболити, маркери и/или съответното им съотношение в пробата на спортиста се дължи на неговото физиологично или болестно състояние. Във всеки случай независимо от концентрацията лабораторията отчита неблагоприятен резултат от анализа, ако при използване на надежден метод за анализ се докаже, че забранената субстанция е от екзогенно естество.

В случай че резултатът от лабораторните изследвания не е убедителен и концентрацията, посочена по-горе, не бъде открита, съответната антидопингова организация следва да проведе по-сериозно изследване, ако има сериозни основания - като например извършен сравнителен анализ с референтни стероидни профили - да се допусне възможността за употреба на забранена субстанция.

Ако лабораторията съобщи за съотношение между тестостерон и епитестостерон в урината, по-голямо от 4 към 1, задължително се провежда по-нататъшно изследване, за да се определи дали това съотношение е било предизвикано от физиологично или болестно състояние, с изключение на случаите, когато лабораторията съобщава за неблагоприятен резултат от анализа, получен след използване на надежден метод за анализ, при който е установено, че забранената субстанция е от екзогенно естество.

Ако се пристъпи към задълбочено проучване, то следва да включва изследване на всички

предишни и/или всички последващи тестове. В случай че не е възможно да се получат резултатите от предишните тестове, спортистът трябва да бъде подложен на внезапен допинг контрол най-малко три пъти в продължение на период от три месеца.

Ако спортистът откаже да сътрудничи за извършване на допълнителни изследвания, се приема, че неговата проба съдържа забранена субстанция.

2. Други анаболни агенти (списъкът не е изчерпателен):

кленбутерол, зеранол, зилпатерол.

За целите на този документ:

- терминът "екзогенна" обозначава субстанция, която не може да се произвежда естествено от организма;

- терминът "ендогенна" обозначава субстанция, която може да се произвежда естествено от организма.

S2. Хормони и сходни субстанции

Забранени са следните субстанции, в това число и субстанции със сходна химическа структура или сходен/ни биологичен/ни ефект/и, както и съответните фактори на отделяне (релизинг-фактори):

1. еритропоетин (ЕПО);

2. хормон на растежа (hGH), инсулиноподобен фактор на растежа (ИФР-1), механичен фактор на растежа (МФР), както и други субстанции, способстващи за растежа на мускулната маса;

3. гонадотропини (ЛГ, ХГЧ);

4. инсулин;

5. кортикотропини.

Ако спортистът не успее да докаже, че концентрацията се дължи на физиологично или болестно състояние, пробата се счита за съдържаща една от посочените по-горе забранени субстанции при концентрация на забранената субстанция, на нейните метаболити, маркери и/или на съответните им съотношения в пробата на спортиста, която превишава обичайните за хората стойности, и едва ли може да бъде сметена за нормален ендегенен продукт на организма.

Наличието на други субстанции със сходна химическа структура или сходен/ни биологичен/ни ефект/и, диагностичен/ни маркер/и или фактори на отделяне (релизинг-фактори) на хормон, фигуриращ в посочения списък, както и всеки получен резултат, който доказва екзогенния характер на откритата субстанция, водят до неблагоприятен резултат от анализа.

S3. Бета-2 агонисти

Забранени са всички бета-2 агонисти, в това число и техните D- и L- изомери. За употребата им е необходимо разрешение за използване с терапевтична цел.

Изключение представляват формотерол, салбутамол, салметерол и тербуталин, когато се приемат чрез инхалация за профилактика или лечение на астма, в това число астма и бронхоспазм, предизвикани от физическо натоварване. Тяхното прилагане се извършва с разрешение за използване с терапевтична цел, издадено по съкратената процедура.

Независимо дали спортистът е получил разрешение за използване с терапевтична цел, ако лабораторията установи, че концентрацията на салбутамол (свободен плюс глюкоронид) превишава нормата от 1000 нанограма на милилитър, тя следва да отчете неблагоприятен резултат от анализа, с изключение на случаите, когато спортистът може да докаже, че полученият резултат е вследствие на инхалация със салбутамол с терапевтична цел.

S4. Агенти с антиестрогенна активност

Забранени са следните групи от антиестрогенни субстанции:

1. инхибитори на ароматазата, в това число анастрозол, летрозол, аминоклютетимид, екземестан, форместан, тестолактон и др.;
2. избирателни модулатори на естрогенните рецептори (SERMs), в това число ралоксифен, тамоксифен, торемифен и др.;
3. други антиестрогенни субстанции, в това число кломифен, циклофенил, флувестранд и др.

S5. Диуретици и други маскиращи вещества

Забранени са диуретиците и другите маскиращи вещества.

Маскиращи агенти (списъкът не е изчерпателен):

диуретици*, епитестостерон, пробенецид, инхибитори на алфа-редуктаза (например финастерид, дутастерид), заместители на плазма (например албумин, декстран, хидроксиетил на скорбяла).

диуретици:

ацетазоламид, амилорид, буметанид, канренон, хлорталидон, етакринична киселина, фуросемид, индапамид, метолазон, спиронолактон, тиазиди (например бендрофлуметиазид, хлоротиазид, хидрохлоротиазид), триамтерен, а също така и други субстанции с подобна химическа структура или сходен биологичен ефект.

* Разрешението за терапевтично използване не е валидно, ако в урината на спортиста се съдържа диуретик заедно с прагово или подпрагово ниво на забранена субстанция.

Забранени методи

M1. Подобрене на преноса на кислород

Забранени са следните методи:

(а) кръвен допинг, в това число използването на автологични, хомологични или хетерологични кръвни продукти или кръвни клетки от всякакъв произход извън тяхното използване за целесъобразно медицинско лечение.

(б) Изкуствено повишаване на способността на кръвта да поглъща, пренася и освобождава кислород, например с помощта на перфлуорирани химични продукти (PFC-субстанции), чрез използване на ефапроксирал (RSR13) и продукти на базата на модифициран хемоглобин (например кръвни заместители на основата на хемоглобин, хемоглобинови продукти в микрокапсули).

M2. Химически и физически манипулации

Забранени са:

Фалшифицирането или опитът за фалшификация с цел нарушаване на целостта и валидността на пробите, взети при допинг контрола. Това може да включва венозна инфузия*, катетеризиране и/или подмяна на урината.

* С изключение на случаите, когато спешните венозни инфузии са необходими по медицински показания.

M3. Генен допинг

Забранено е използването на клетки, гени, генни елементи или модулирани генни стойности с нетерапевтична цел за подобрене на спортните резултати.

Субстанции и методи, забранени по време на състезания

Извън посочените по-горе категории S1 - S5 и M1 - M3 по време на състезание са забранени следните категории субстанции:

Забранени субстанции

S6. Стимулиращи субстанции

Забранени са следните стимулиращи субстанции, в това число и двата им оптични изомера (D- и L-):

адрафинил, амфепрамон, амифеназол, амфетамин, амфетаминил, бензфетамин, бромантан, карфедон, катин*, клобензорекс, кокаин, диметиламфетамин, ефедрин**, етиламфетамин, етилефрин, фампрофазон, фенкамфамин, фенпропорекс, фюрфенорекс, мефенорекс, мефентермин, мезокарб, метамфетамин, метиламфетамин, метилендиоксиамфетамин, метилендиокси-метамфетамин метилефедрин**, метилфенидат, модафинил, нисетамид, норфенфлурамин, парахидрооксиамфетамин, пемолин, фендиметразин, фенметразин, фентермин, пролинтан, селегилин, стрихнин и други субстанции с подобна химическа структура и сходен биологичен ефект***.

* Катинът е забранен, ако съдържанието му в урината превишава 5 микрограма на милилитър.

** Ефедринът и метилефедринът са забранени, ако съдържанието на всеки от тях в урината превишава 10 микрограма на милилитър.

*** Субстанциите, включени в програмата за мониторинг за 2005 г. (бупропион, кофеин, фенилефрин, фенилпропаноламин, пипрадрол, псевдоефедрин, синефрин), не се считат за забранени субстанции.

Изключение. Адреналинът е разрешен, когато е прибавен към препаратите за местна упойка или за местна употреба (например под формата на назални или офталмологични препарати).

S7. Наркотици

Забранени са следните наркотици:

бупренорфин, декстроморамид, диаморфин (хероин), фентанил и неговите производни, хидроморфон, метадон, морфин, оксикодон, оксиморфон, пентазоцин, петидин.

S8. Канабиониди

Забранени са канабионидите (например хашиш, марихуана).

S9. Глюкокортикостероиди

Забранява се оралното, ректалното, венозното или мускулното приемане на всички видове глюкокортикостероиди. За употребата им е необходимо специално разрешение за използване с терапевтична цел.

Субстанции, забранени в отделните видове спорт

P1. Алкохол

Алкохолът (етанол) е забранен само при състезания в посочените по-долу видове спорт. Откриването му става чрез анализ на дъха и/или на кръвта. По-долу са посочени граничните прагове за всяка спортна федерация, чието превишаване се счита за нарушение на антидопинговите правила:

• Автомобилизъм (FIA)	0,10 грама/литър
• Аеронавтика (FAI)	0,20 грама/литър
• Билярд (WCBS)	0,20 грама/литър
• Карате (WKF)	0,10 грама/литър
• Модерен петобой (UIPM)
за дисциплини, включващи стрелба	0,10 грама/литър
• Мотоспорт (FIM)	0,00 грама/литър
• Петанк (CMSB)	0,10 грама/литър
• Ски (FIS)	0,10 грама/литър
• Стрелба с лък (FITA)	0,10 грама/литър

P2. Бета-блокери

Ако не са посочени други разпоредби, бета-блокери са забранени само при състезания в следните видове спорт:

- Аеронавтика (FAI)
- Автомобилизъм (FIA)
- Билярд (WCBS)
- Бобслей (FIBT)
- Борба (FILA)
- Боулинг (FIQ)
- Бридж (FMB)
- Ветроходство (ISAF) (само в мачтови гонки)
- Гимнастика (FIG)
- Кърлинг (WCF)
- Модерен петобой (UIPM) (за дисциплини, включващи стрелба)
- Мотоспорт (FIM)
- Петанк (CMSB)
- Плуване (FINA) (скокове във вода и синхронно плуване)
- Ски (FIS) (ски скокове от трамплин, фрийстайл със сноуборд)
- Стрелба (ISSF) (забранени и извън състезанията)
- Стрелба с лък (FITA) (забранени и извън състезанията)
- Шахмат (FIDE)

Към бета блокери се отнасят (списъкът не е изчерпателен): ацебутолол, алпренолол, атенолол, бетаксоллол, биспролол, бунолол, картеолол, карведилол, целипролол, есмолол, лабеталола, левобунолол, метилпролол, метопролол, надолол, оксипренолол, пиндолол, пропанолаол, соталола, тимолола.

Специфични субстанции

За "специфични субстанции"* се смятат:

- ефедрин, L-метиламфетамин, метилефедрин;
- канабиониди;
- всички бета-2 агонисти във вид на инхалации, с изключение на кленбутирола;
- пробенецид;
- всички глюкокортикостероиди;
- всички бета-блокери;
- алкохолът.

* В списъка на забранените субстанции и методи могат да се посочат отделни специфични субстанции, които могат да доведат до непреднамерено нарушение на антидопинговите правила било поради тяхното често присъствие в лекарствените средства, било поради съмнителната им способност да бъдат използвани като допинг съставка. Нарушение на антидопинговите правила в резултат от употребата на тези субстанции може да доведе до налагане на по-леки санкции, ако: "...спортистът може да докаже, че не е използвал дадената субстанция, за да подобри спортните си резултати".

АНЕКС II

Стандарт за издаване на разрешение за използване с терапевтична цел

Извлечение от документа:

"Международни стандарти за използване на забранени субстанции с терапевтична цел" на Световната антидопингова агенция (в сила от 1 януари 2005 г.)

4.0. Критерии за издаване на разрешение за използване с терапевтична цел

Спортистът може да получи разрешение за терапевтично използване (ТИ) на дадена забранена субстанция или забранен метод, включени в Списъка на забранените субстанции и методи. Искането за разрешение за ТИ се разглежда от Комитета за издаване на разрешения за терапевтично използване (КИРТИ), създаден към съответната антидопингова организация. Издаването на разрешение се извършва при стриктно спазване на следните критерии:

(Забележка. Този стандарт се отнася за всички спортисти, които отговарят на определението, посочено в Кодекса, и по-точно за спортисти с пълни или с ограничени физически възможности. Този стандарт се прилага в зависимост от конкретните индивидуални условия. Например разрешение, издадено на спортист с ограничени физически възможности, може да не бъде издадено на друг спортист.)

4.1. Искането за издаване на разрешение за ТИ се подава от спортиста най-малко 21 дни преди негово участие в спортно мероприятие.

4.2. Спортистът би могъл да получи значително увреждане на здравето, ако в процеса на лечение на определено остро или хронично заболяване не бъде използвана забранена субстанция или забранен метод.

4.3. Използването на забранена субстанция или метод с терапевтична цел не следва да води до подобряване на спортните резултати, извън очакваното подобрене и възстановяване на нормалния здравен статус, след лечение на дадено доказано заболяване. Използването на всяка забранена субстанция или метод за подобряване на "пониженото" ниво на ендогенни хормони не се счита за приемлив терапевтичен способ.

4.4. Липса на разрешена терапевтична алтернатива, която може да замести използването на забранена субстанция или метод.

4.5. Необходимостта от използване на забранена субстанция или метод не може да е следствие (отчасти или изцяло) от предишна нетерапевтична употреба на вещество, включено в Списъка на забранените субстанции и методи.

4.6. Разрешението за използване с терапевтична цел се отменя от издалия го орган, ако:

(а) спортистът не се подчини незабавно на всяко искане или условие на антидопинговата организация, издала разрешението за ТИ;

(b) срокът на валидност на разрешението за ТИ е изтекъл;

(c) спортистът бъде известен, че разрешението за ТИ е отменено от антидопинговата организация.

(Забележка. Всяко конкретно разрешение за ТИ има точно определен срок на валидност, установен от съответния КИРТИ. Възможно е след изтичане на срока на валидност или след анулиране на разрешението забранената субстанция, включена в това разрешение за ТИ, все още да присъства в организма на спортиста. В такъв случай антидопинговата организация, която разследва причината за неблагоприятния резултат от анализа, следва да се опита да определи дали този резултат съответства на датата на изтичане или на анулиране на разрешението за ТИ.)

4.7. Искането за издаване на разрешение за ТИ няма да бъде разглеждано ретроактивно, с изключение на следните случаи:

(а) необходимост от спешна медицинска помощ или лечение на остро болестно състояние; или

(b) ако поради изключителни обстоятелства молителят не е имал достатъчно време или възможност да подаде искане, а КИРТИ - да го разгледа преди извършването на допинг контрола.

(Забележка. Редки са случаите на възникнала необходимост от спешна медицинска помощ или от лечение на остро болестно състояние, които изискват прилагане на забранени при нормално състояние субстанции или методи, преди да бъде получено разрешение за ТИ. Обстоятелствата, изискващи бързо разглеждане на дадено искане за ТИ поради наличие на предстоящо състезание, са също много редки. Въпреки това антидопинговите организации, които носят отговорност за издаването на разрешенията за ТИ, трябва да разработят вътрешни

процедури и правила за действие в подобни ситуации.)

5.0. Конфиденциалност на информацията

5.1. Молителят трябва да даде писменото си съгласие за предоставяне на всички сведения, свързани с неговото искане, на членовете на КИРТИ и - ако се наложи - на други независими медицински и научни експерти, както и на всички сътрудници, участващи в работата, свързана с искането за разрешение за ТИ, и по-точно с неговото разглеждане, ревизиране или обжалване.

Ако е необходимо да се прибегне до услугите на независими експерти, те следва да получат всички сведения по внесеното искане, без да се идентифицират съответният спортист и неговият лекуващ лекар. Спортистът молител трябва в съответствие с разпоредбите на Кодекса да даде писменото си съгласие за предоставяне на заключенията на членовете на КИРТИ и на другите заинтересовани антидопингови организации.

5.2. Членовете на КИРТИ и администрацията на съответната антидопингова организация следва да осъществяват своята дейност при спазване на всички принципи за конфиденциалност. Членовете на КИРТИ, както и всички сътрудници, имащи отношение към тази дейност, подписват декларация за спазване на изискването за конфиденциалност. Те са длъжни най-вече да съблюдават стриктна конфиденциалност по отношение на следната информация:

(а) всякаква медицинска информация или данни от медицински характер, предоставени от спортиста или от неговия лекуващ лекар;

(б) всички подробности по подаденото искане, в това число и името и лекаря/ите, участващ/и в дадения процес.

Ако спортистът се противопостави на исканията на КИРТИ или на Комитета за издаване на разрешения за терапевтично използване към Световната антидопингова агенция (САА) да получат сведения за неговото здравословно състояние от самия него, той трябва да уведоми писмено лекуващия си лекар за своя отказ. След подобно заявление спортистът няма да получи разрешение за ТИ или за продължаване на вече издадено разрешение за ТИ.

6.0. Комитети за издаване на разрешение за терапевтично използване (КИРТИ)

Комитетите за издаване на разрешение за ТИ се учредяват и действат в съответствие със следните принципи:

6.1. В състава на КИРТИ трябва да има най-малко трима лекари с опит в обслужването и лечението на спортисти и със сериозни познания и практика в областта на клиничната и спортната медицина. За да се гарантира определено ниво на независимост при взимането на решение, мнозинството от членовете на Комитета не трябва имат официални функции в самата антидопингова организация. Всички членове на КИРТИ подписват декларация за липса на конфликт на интереси. По отношение на исканията на спортисти с ограничени физически възможности най-малко един от членовете на КИРТИ трябва да има специален опит в лечението и медицинските грижи за спортистите с ограничени физически възможности.

6.2. При необходимост при разглеждане на аргументацията, свързана с всяко конкретно искане за разрешение за ТИ, КИРТИ може да изиска осъществяване на експертиза от страна на външни медицински или научни специалисти.

6.3. Членският състав на КИРТИ към Световната антидопингова агенция се определя в съответствие с критериите, изложени в точка 6.1.

КИРТИ към САА е създаден, за да преразглежда по своя собствена инициатива решенията на антидопинговите организации. В съответствие с точка 4.4 от Кодекса КИРТИ към САА по молба на всеки спортист, на когото е било отказано разрешение за ТИ от дадена антидопингова организация, има право да преразгледа съответното решение и разполага с правомощия да го промени.

7.0. Процедура за подаване на искане за разрешение за ТИ

7.1. Искането за разрешение за ТИ се разглежда само след получаване на попълнен

специален формуляр, към който са приложени всички съответни документи (виж приложение 1 - формуляр-искане за издаване на ТИ). Процедурата по разглеждане на заявката се осъществява при стриктно спазване на принципите на лекарската тайна.

7.2. Антидопинговите организации могат да внасят промени във формуляра (формулярите) за искане за разрешение за ТИ, чийто образец е/са представен/и в приложение 1, с цел включване на изисквания за допълнителна информация, но не могат да зачеркват нито един раздел или точка.

7.3. Антидопинговите организации имат право да преведат формуляра (формулярите) за искане на разрешение за ТИ на други езици, като английският или френският текст трябва да остане на формуляра (формулярите).

7.4. Спортистът не може да депозира искане за разрешение за ТИ в повече от една антидопингова организация. В искането трябва да се посочва видът на упражнявания спорт и по възможност спортната дисциплина и конкретната позиция или роля на спортиста.

7.5. В искането трябва да бъдат посочени всички предишни и/или текущи искания за разрешение за използване на забранена субстанция или метод, органът, в който са подадени, както и съответното решение на този орган.

7.6. Искането следва да съдържа ясна медицинска история на болестта на спортиста и резултатите от всички изследвания, лабораторни анализи и данни от визуалната диагностика, свързани с това искане.

7.7. Всички допълнителни и целесъобразни изследвания, анализи или визуална диагностика, изисквани от КИРТИ на антидопинговата организация, са за сметка на лицата, подали искането за разрешение, или за сметка на техните национални спортни организации.

7.8. Искането трябва да съдържа медицинско заключение на квалифициран лекуващ лекар, който потвърждава необходимостта от използване на забранена субстанция или метод за лечение на спортиста и описва защо в дадения случай не може и не би могло да се приложи алтернативно лечение с разрешени медицински средства.

7.9. В искането трябва да се посочат дозировката, честотата, способът и продължителността на приемане на заявената забранена субстанция или метод.

7.10. Решението на КИРТИ се взема в срок от 30 дни от датата на получаване на искането, придружено от цялата съответна документация; то се съобщава на спортиста в писмен вид чрез съответната антидопингова организация. Ако разрешението се дава на спортист, който е част от целева група спортисти, подложени на допинг контрол, както спортистът, така и Световната антидопингова агенция (САА) следва да получат в най-кратък срок съобщение за полученото одобрение, което съдържа данни за срока на разрешението, както и всички евентуални условия, свързани с издаденото разрешение за ТИ.

7.11. (a) В съответствие с точка 4.4 от Кодекса при получаване на молба за преразглеждане на дадено решение, представена от определен спортист, КИРТИ при САА има право да преразгледа и отмени решението за ТИ, взето от съответната антидопингова организация. Спортистът следва да представи на КИРТИ при САА цялата документация, представена на антидопинговата организация при първоначалното подаване на искането за разрешение за ТИ, като заплаща на САА съответна такса за разходите, свързани с разглеждането на неговата молба. Решението, прието първоначално, остава в сила до приключване на процедурата по неговото преразглеждане. Срокът на преразглеждането не трябва да е по-голям от 30 дни от датата на получаване на съответната документация от САА.

(b) САА може да инициира преразглеждане на дадено решение по всяко време. КИРТИ при САА следва да приключи процедурата по това преразглеждане в рамките на 30 дни.

7.12. В случай че дадено решение за издаване на разрешение за ТИ бъде отменено, то отмяната не е ретроактивна и не може да дисквалифицира резултатите на спортиста, постигнати през периода на действие на разрешението за ТИ; самото решение за анулиране влиза в сила най-

късно след 14 дни от датата на официалното уведомяване на спортиста за него.

8.0. Съкращаване на процедурата, свързана с искането за получаване на разрешение за ТИ

8.1. Известно е, че някои от субстанциите, посочени в Списъка на забранените субстанции и методи, се използват за лечение на заболявания, характерни и често срещани при спортистите. При подобни случаи не е необходимо да се подава подробно искане за разрешение за ТИ в съответствие с разпоредбите на точки 4 и 7. За тях се въвежда специална съкратена процедура за подаване на искане за разрешение за ТИ.

8.2. Посочената съкратена процедура може да се прилага само по отношение на следните забранени субстанции или методи:

бета-2 агонисти (формотерол, салбутамол, салметерол и тербуталин) под формата на инхалации, както и глюкокортикостероиди - когато не се прилагат системно.

8.3. За да използва една от посочените по-горе субстанции, спортистът следва да представи на антидопинговата организация медицинско удостоверение, в което се обосновава необходимостта от терапевтично приложение на такава субстанция. В това медицинско удостоверение, чийто образец е представен в приложение 2, се вписват диагнозата, името на лекарството, дозировката, способът на неговото прилагане и продължителността на лечението.

В него - по възможност - следва да бъдат отбелязани и всички анализи, извършени с цел установяване на диагнозата (без данни за резултатите от тях или други подробности).

8.4. Съкратената процедура включва:

(а) разрешение за използване на забранени субстанции, издадено в рамките на съкратената процедура, което влиза в сила след получаване на искането в съответната антидопингова организация, заедно с цялата изисквана документация; искане, което не съдържа цялата необходима информация, се счита за непълно и се връща обратно на молителя;

(b) при получаване на коректно оформено искане антидопинговата организация следва да информира незабавно съответния спортист; международната федерация на спортиста, неговата национална спортна федерация, както и националните антидопингови организации трябва също да бъдат уведомени по подходящ начин; антидопинговата организация следва да информира САА само при получаване на искане от страна на спортист от международен мащаб;

(c) искането за издаване на разрешение за ТИ не се разглежда и одобрява ретроактивно, с изключение на следните случаи:

- необходимост от спешна медицинска помощ или лечение на остро болестно състояние;
- ако поради изключителни обстоятелства молителят не е имал достатъчно време или възможност да подаде искане, а КИРТИ - да го разгледа, преди извършването на допинг контрола.

8.5. (а) КИРТИ към съответната антидопингова организация или КИРТИ към САА могат да инициират по всяко време преразглеждане на дадено решение за разрешение за ТИ през периода на неговата валидност.

(b) В случай че даден спортист се обърне към КИРТИ при САА с молба за преразглеждане на отказ за издаване на разрешение за ТИ в рамките на съкратената процедура, КИРТИ към САА има право да изиска от спортиста да представи допълнителни медицински данни, считани за необходими, като разходите за това са за сметка на спортиста.

8.6. КИРТИ към съответната антидопингова организация или КИРТИ към САА могат винаги да отменят разрешение за ТИ, издадено в рамките на съкратената процедура. Тази отмяна следва незабавно да бъде доведена до знанието на спортиста, на неговата международна федерация, както и на всички заинтересовани антидопингови организации.

8.7. Анулирането на разрешение за ТИ, издадено в рамките на съкратената процедура, влиза в сила след съответното надлежно уведомяване на спортиста. Въпреки това спортистът има право да подаде искане за разрешение за ТИ в съответствие с разпоредбите на точка 7.

9.0. Информационен център

9.1. Антидопинговите организации следва да предоставят на САА всички приети от тях решения за разрешение за ТИ, както и цялата придружаваща документация, съставена в съответствие с разпоредбите на точка 7.

9.2. По отношение на разрешенията за ТИ, издадени в рамките на съкратената процедура, антидопинговите организации следва да представят на САА медицинските удостоверения, предоставени от спортистите от международен мащаб, в съответствие с разпоредбите на точка 8.4.

9.3. Информационният център следва да осигури спазването на стриктна конфиденциалност по отношение на цялата медицинска информация.